

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Ursache Petru,

judcători - Timofti Vladimir și Alerguș Constantin,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpatul Leontii Ștefan, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, în cauza penală privindu-l pe

Leontii Ștefan Mihail, născut la 06 ianuarie 1957, originar și domiciliat în r-nul Călărași, s. Melenești.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.07.2015 – 30.05.2016 (prima instanță);
2. 28.06.2016 – 23.08.2016 (instanța de apel);
3. 18.10.2016 – 21.12.2016 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 30 mai 2016, Leontii Ștefan Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și condamnat în baza acestei legi prin aplicarea art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală la pedeapsa închisorii pe un termen de 3 ani și 8 luni, cu executare în penitenciar de tip închis.

Acțiunea civilă înaintată de Bîcu Ana a fost admisă parțial și s-a încasat de la Leontii Ștefan în beneficiul cet. Bîcu Ana prejudiciul material în mărime de 45000 lei și prejudiciul moral în mărime de 1000 lei.

În rest, pretențiile privind încasarea prejudiciului moral au fost respinse ca neîntemeiate.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că în perioada anilor 2010 - 2011, Leontii Ștefan, ispășindu-și pedeapsa în instituția penitenciară nr. 15 din

or. Cricova, a făcut cunoștință cu deținutul Bîcu Gheorghe, care i-a comunicat că mama sa - Bîcu Ana urmează să primească de la o persoană bani în sumă de 69000 lei pe care le-a transmis anterior. Astfel, Leontii Ștefan, știind cu certitudine că Bîcu Ana are asupra sa mijloace financiare, a alcătuit un plan bine chibzuit privind dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane. Astfel, sub pretextul deschiderii unei afaceri profitabile specializate în confecționarea încălțămintei, prin înșelăciune și abuz de încredere, a însușit de la Bîcu Ana în luna decembrie 2011, în timp ce se afla în apropierea Curții de Apel Chișinău de pe str. Teilor, 4 mun. Chișinău bani în sumă de 15000 lei și la 30 mai 2012 la intersecția străzilor Bulgară cu Ștefan cel Mare, mun. Chișinău a însușit de la Bîcu Ana bani în sumă de 30000 lei, în rezultatul cărui fapt părții vătămate Bîcu Ana i-a fost cauzat un prejudiciu de proporții considerabile în sumă de 45000 lei.

Aceste acțiuni ale inculpatului Leontii Ștefan au fost încadrate în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, după semnele calificative – escrocheria, adică *dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere cu cauzarea de daune în proporții considerabile*.

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de:

- procurorul Cazacu Alla, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri conform ordinii stabilite pentru prima instanță prin care inculpatului Leontii Ștefan să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 6 luni, cu încasarea de la Leontii Ștefan în folosul părții vătămate Bîcu Ana prejudiciul material în mărime de 45000 lei și prejudiciul moral în mărime de 25000 lei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, a fost admis apelul procurorului Cazacu Alla, casată sentința în partea numirii pedepsei și a fost pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Leontii Ștefan Mihail a fost condamnat cu pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În rest a fost menținută sentința.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Leontii Ștefan a săvârșit infracțiunea imputată lui.

A reținut instanța de apel că instanța de fond, la numirea felului și măsurii de pedeapsă a ținut cont de unele circumstanțe reale și personale, cum ar fi: caracterul și gradul de pericol social a infracțiunii, că infracțiunea a fost săvârșită intenționat, conform prevederilor art. 16 al Codului penal se referă la infracțiuni grave, de personalitatea infractorului.

Circumstanțe atenuate la examinarea cauzei s-au stabilit: recunoașterea de către inculpat a vinei, căința sinceră și solicitarea examinării cauzei în baza probelor acumulate în faza urmăririi penale, conform art.364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

A mai menționat instanța de apel că la stabilirea felului și măsurii de pedeapsă, ține cont de persoana celui vinovat, care anterior a fost condamnat de trei ori și anume: **1.** la 26 octombrie 1983 de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău în baza art. 123 alin. (3), 180 alin. (2) Cod penal, cu aplicarea art. 39, la 8 ani privațiune de libertate, cu confiscarea averii și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani; **2.** la 08 octombrie 1992 de Curtea Supremă de Justiție în baza art. 147 alin. (1), (2), (3), (4), art. 146 alin. (2), art. 119 alin. (3) Cod penal, art. 141 alin. (3), art. 142 alin. (3) Cod penal Ucraina la 12 ani privațiune de libertate; **3.** la 19 iunie 2000 de Curtea de Apel Chișinău în baza art. 74 Cod penal, la 20 ani privațiune de libertate, cu aplicarea art. 40 Cod penal. La pedeapsa aplicată s-a conexas pedeapsa stabilită prin sentința din 08 octombrie 1992, fiind stabilită pedeapsa definitivă 23 ani privațiune de libertate.

A reținut că inculpatul Leontii Ștefan a comis fapta incriminată în stare de recidivă deosebit de periculoasă, iar pedepsele anterioare nu și-au atins scopul.

Instanța de apel a specificat ca fiind nefondată cererea înaintată de către inculpat în cadrul apelului, considerând ca fiind o metodă a inculpatului de a se eschiva de răspunderea penală pentru faptele comise, or, inculpatul în instanța de fond și-a recunoscut vina pe deplin, a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza fiind examinată în instanța de fond în procedură simplificată, conform art. 364¹ Cod de procedură penală.

Mai indică că la stabilirea măsurii de pedeapsă s-a ținut cont de caracterul și gradul pericolului social și prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, personalitatea inculpatului, recunoașterea vinei și căința sinceră, de faptul că antecedentele penale nu sunt stinse, până în prezent n-a întreprins nimic pentru repararea daunei, a prejudiciului cauzat părții vătămate și din aceste considerente, consideră că inculpatul Leontii Ștefan trebuie să poarte răspundere penală pentru faptele săvârșite în condițiile sus-indicate și consideră că îndreptarea și reeducarea lui este posibilă, cu aplicarea pedepsei, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, ținând cont că Leontii Ștefan și-a recunoscut vina, solicitând examinarea cauzei în baza probelor acumulate în faza urmăririi penale și în coroborare cu prevederile art. 82 alin. (2) Cod penal potrivit căruia mărimea pedepsei pentru recidivă deosebit de periculoasă este de cel puțin trei pătrimi din maximul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod, consideră că aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, or, potrivit art. 72 alin. (3) Cod penal în penitenciare de tip închis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepțional de grave, precum și persoanele care au săvârșit infracțiuni ce constituie recidivă.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de inculpatul Leontii Ștefan, prin care a solicitat casarea deciziei atacate și a sentinței, cu emiterea unei noi hotărâri de

achitare.

În motivarea cererii de recurs recurentul a invocat următoarele aspecte:

- nu a săvârșit fapta imputată lui, deoarece el doar a luat cu împrumut de la Bîcu Ana, suma de bani, prin intermediul unui avocat căruia i-a achitat suma de 380 lei întocmind și o recipisă;

- nu a putut întoarce datoria în termenul indicat, din motiv că a fost arestat;

- speța dată urmează a fi examinată de către instanța civilă, ci nu de cea penală;

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, referință a depus procurorul Ghervas Iurie în care și-a expus opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia dat fiind faptul că nu întrunește condițiile de formă și conținut.

La fel, procurorul a indicat că recurentul nu a indicat temeiurile prevăzute expres de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală și nu a argumentat ilegalitățile hotărârilor atacate, neinvocând în ce constă problema de drept de importanță generală abordată pe cauza în speță.

Mai relatează că din materialele dosarului rezultă că cauza a fost examinată în ordinea procedurii simplificate și anume în strictă conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza celor invocate în recurs, în referință și în raport cu materialele dosarului, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor expres prevăzute de acest articol.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului ordinar în cazul în care constată că acesta nu corespunde cerințelor de conținut, conform prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

În sensul art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală recursul trebuie să fie motivat, iar art. 430 Cod de procedură penală indică expres cerințele cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroarea comisă de instanță.

În acest sens se reține, că art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală să motiveze recursul și să arate eroarea ce s-a comis în coraport cu cel puțin unul din temeiurile normei menționate.

Prin urmare, criticile formulate de recurent nu conțin indicii unor erori de drept și respectiv nu sunt motivate sub aspectul casării hotărârilor recurate, ca fiind ilegale.

În cazul în care autorul nu invocă concret în recurs temeiul sau eroarea pe care se bazează din cele reglementate de norma procesual penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Astfel, Colegiul penal constată, că recursul ordinar declarat de inculpat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze recursul cu circumstanțe în fapt și în drept care l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală.

Colegiul penal mai invocă că acceptând examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul nu mai este în drept să conteste hotărârile judecătorești în partea vinovăției și calificării infracțiunii imputate.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar și potrivit legii se impune inadmisibilitatea lui, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Leontii Ștefan, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, în cauza penală privindu-l pe **Leontii Ștefan Mihail**, fiindcă nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 ianuarie 2017**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin